

Aspoň teda u Rumíčka, jak u Tali se uvidí.

Páč Tali si vzal ve čtvrtek Brtník a šli se cournout jen spolu, že prej jí to jen prospěje. No především to prospělo hlavně Rumíčkově, páč teeeen byl tak mocinky ráááád, když jsem přišla dom, že mě může vítat sáááám a má mě jenom pro sebe. Jejdanánku, ten rejdlil šťastlivě prostorem a pak hodil šíbru na pelíšek, že prej pupík lochtat musím. Člověk by čekal, že jako by především měl utíkat ven, ale prej jsou důležitější věci, nežli čůrání.

No a krom vítání mezi ně patří i ta kachna. Páč jak viděl, že ji dávám do taštičky, totálně se asi dehydroval nebo co a přes to, že byl tedy po celou dobu mého pracovního procesu nevyvenčen, tak prej nepotřeboval. Potřeboval jediné tu kachničku □ . Jenže holečku, to by nešlo takhle. Mazej se nejdřív vypustit, kachna stejně bude létat až v polích. Aj jaj, to jsem ho teda zklamala. Zahlížel na mě přísně, velmi přísně □ . A že prej mi ani prolezání dneska nevokáže □ . Pak si to sice rozmyslel a vlezl tam aspoň z druhý strany, ale mám to u něj schovaný prej.

Kachny se nedočkal ani na začátku polí u oraniště, páč teda jako zahnojit ji nemusíme. Tam můžeme zase ale létat s balonkem. Ale... bylo vidět, že úplně vono to teda není. Udobřila jsem si ho až v tý stařině, kde jsem kachnu několikrát vystřelila do prostoru a on si pro ni šťastně a hrdě doběhl. Poté opět kachna putovala ke mně a on si rejdlil kolem mě. Na haldách bylo něco velezajímavýho, co musel stopovat a létat tam jako blázen sem a tam a nahoru a dolů. Tak jsem toho využila a posílala ho chvílku nahoru a dolů organizovaně a pak mu k jeho radosti vyčutla do vejšky balonek a on mi ho pouštěl dolů, ať ho kopu zpátky.

Poté jsme se přesunuli do stařiny za alejí a na chvílku zase vytáhli ven kachnu, ať se trochu provětrá. A tady jsem teda koukala, že když jsem dala do hry i balonek, tak..... světe div se, kachna je prej nejlepšíííí a nejdůležitější. No, to je překvápko teda, myslela jsem, že žužlobalonek je nejvíc. Prozatím teda kachna vede. "Prostříleli" jsme se takhle až na myší louku, a tam šla kachna zase zpátky do taštičky a ke slovu přišlo přinášení vícero předmětů. Vytáhla jsem z kapsy balonek, Čakíta a oslíka, rozprostřela je do prostoru a postupně pro ně Rumíčka vysílala, ať je nanosí všechny zpátky a uklidí je do nastavenýho pytlíčku. Pěkně mu to šlo. Nejen tady, ale i potom na konci procházky. Prokřížovali jsme potom spolu louku sem a tam a to už se setmělo. Prošli jsme kolem koňských ohrad, kde jsem musela milý koníky zklamat. Považovali mě totiž za někoho, kdo pro ně každý den chodí a odvádí je do stají. A

evidentně už se těšili dom a na něco dobrýho do žaludku.

A to my s Rumičkem taky, protože hodin už bylo jak na kostele, však na něm taky už zvonili. Nicméně ještě jsme na konci polí dali jednu hledačku. Roznosila jsem mu hračky po okolí a tak si pěkně zahledal a uuuž se šupajdilo domů. Tam na nás taky čekala Taliprtka, kterážto nás řádně uvítala s plyšovou mičudou v kušně a radovala se, že už nejní opuštěná. Páč Brtník si vyrazil do města ☐ . A tak jsme si my tři udělali večír pro sebe a bylo to moc prima. Ohaříci mi pomáhali s výrobnou hambáčů ☒

a poctivě sklízeli kdejakej drobek, co mi upadnul. Taky mě několikrát zavřeli do skříňky a vůbec se mi zdatně motali pod nohy. Nejvíc poté, co jsem si na vlasy napatlala ozdravnou masku z medu a bílýho jogurtu. Prej sem byla k nakousnutí ☐ . Tento názor myslím nesdílel Brtník, kterýžto se vrátil domů dřív, než jsem se stihla zcivilizovat ☐ ☐ . Komentáře si domyslete sami ☐ ☐